

но това Господъ знае; а на поповетъ имъ дай само да хоратътъ. Какъ да е, тѣ штътъ излѣзатъ изъ градътъ за нѣщо, та се раздѣлѣте на три табора и застанете на три пѣтя предъ третѣ врата. Предъ главнитѣ врата петъ табора, а предъ другитѣ по три. Дядиковски табора да хване метеризъ! Корсунски табора и полковникъ Тарасъ съ полка си и тѣ на метеризъ; Титаревски и Тимошевски табора за нужно време да хване мѣсто отъ дѣсна страна, а Штербиновски и Стебликовски отъ лѣва! Изберете се юнаци, които сж по-зѣбати за припорня, да закататъ неприятеля! На полицитѣ сж главитѣ празни, попрѣжнѣ не штътъ претърпѣ, и, може, оште днесъ да излѣзатъ изъ вратата. Войводитѣ да си преглѣдатъ дружината и да допълватъ, што не достига, отъ Преславската. Прегледайте сичко изпово. Да се даде за отръзняване на всѣки казакъ по една ракия и по единъ хлѣбъ! Но чини ми се, че е всѣки ситъ и отъ вчерашното. Ето ви оште едно казвамъ: ако нѣкой крѣчмаръ еврейнъ продаде казаку баре капка ракия, штъ да му прикова на самото чело свинско ухо, на кучето, и штъ го обвѣсѣ съ главата надолу! Зимайте се сега, момчета, за работа!“

Така се распореждаше войводата, и всичкитѣ му се поклонихъ до поѣсъ гологлави, на трѣгнѣхъ къмъ колата и табораитѣ си, и кога изминахъ надалече, турихъ си шапкитѣ. Сичкитѣ зехъ да се стѣгатъ.

Тарасъ, като отиваше къмъ своятъ полкъ, сѣ мислѣше и не можѣше да разбере, кѣдѣ се е дѣнѣлъ Андрей; плѣнили ли го сж заедно съ другитѣ и вѣрзале го сж сжненъ; но не е Андрей такъвъ, дѣто живѣ да се даде въ плѣнъ. А и между убититѣ казаци се не видѣше. Замисли се Тарасъ и вѣрвѣше предъ полка, а не чуѣше, че го вика нѣкой. Обърна се най послѣ, а предъ него стои еврейнъ Яikelъ.

„Папе полковнику, папе полковнику!“ казваше еврейнътъ и бързаше да каже нѣшто голѣмо: „азъ ходихъ въ градътъ!“

Тарасъ го изглѣда и почуди се, че той ходилъ веќе въ градътъ. „Кой дяволъ те запесе въ градътъ?“

„Чакай да ти прикажъ,“ рече Яikelъ. „Штомъ чухъ глѣчъ на разсѣмване, и казацитъ запушкахъ, азъ си зехъ врѣхната дрѣха, и, безъ да ѣмъ обличамъ, припнѣхъ се напѣдъ, чакъ по пѣтитѣ ѣмъ облѣкохъ, зашто то искахъ да се научѣ по-скоро, отъ што е тоя глѣчъ и пушка се предъ разсѣмване. Земъ та дотекъ чакъ до градскитѣ врата, когато крайната войска влазѣше въ градътъ. Гледамъ — предъ войската